

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor. Hirdetéseket: a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít. Egyes szám ára 16 fill.</p>	<p>Kiadóhivatal: Weisz Márk könyvkereskedése, hová az előfizetés- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 60 fill. Nyilttér petit sora 60 fill.</p>
--	--	--

Csongrád megye társadalma.

Aranykalászszal ékes rónaságnak, Isten «kalapján» rózsának nevezte el Petőfi Sándor az alföldet, amelyen délibábok bizony kancsalul festett eget mutatnak, ha jól szemügyre vesszük a dolgot.

Mert úgy áll a dolog, hogy az anyagiakban legvagyonosabb magyar társadalom a leghátrább áll épen a hazafias kötelességek teljesítésében. Sokszor elpanaszolták már azt a könyvkiadók, a tudományos intézetek, hogy a magyar könyvek vásárlói nem a gazdag alföldi magyar társadalomból kerülnek ki. Itt csak lovakat és drága luxus cikkeket vásárolnak — külföldről. Hanom könyvekre, művészeti, tudományos és humanitárius czélokra a szegény felvidéki és a nemzeti-ségek közt élő, elszigetelt magyar társadalom áldoz csupán, áldoz minden lárma nélkül, s áldoz azzal a szerény megjegyzéssel: hogy «nem akar elmaradni az alföldi magyarság híres, nagy lármájú és képzelt hazafiságától;» amelyet nem is mernek kétségbe vonni, sőt azt utánozhatatlannak tartják.

A természetben sok elszomorító ellentét van. De talán alig lehet elszomorítóbb kortűnet annál, hogy a magyar társadalom helyzete mily ferde viszonyban áll a hazafias kötelességek teljesítésében. A szegény felvidék vegyes ajku népe és a nemzetségek közé beékelte magyarság pártolja a magyar irodalmat, művészetet, tudományos, ipari és humanitárius törekvéseket: abban a hitben, hogy ő alig méltó a hazafi névre. És a gazdag alföld magyar társadalma? Mulat és dőzsöl, a magyar kultúra, ipar, kereskedelem érdekeivel alig törődik: de azért független magyar hazafiságát teleszájjal harsogja, kürtöli világgá, minél jobban mellőzi a közművelődés ügyeit, s még közművelődési egyesülete sincs, mint az ország többi részeinek. *Mintha nem lenne épen itt a legszükségesebb: a magyar alföld szívében is polgári osztályt teremteni.*

Am van ennél még visszataszítóbb képe is a magyar alföldi társadalomnak, amely szereti magát hazafiasnak, leghazafiasabbnak tartani, s bizonyos kicsinyléssel tekint a nem magyar vidékek lakóira, akik

fekete kenyeret, sőt kukoricza kenyeret is esznek.

Minél tovább gondolkozom, a magyar társadalom és magyar állam fejlődési processusán, mert még ezer év dacára is csupán «állam területet birtunk, otthont tudunk szerezni, de se az egységes magyar állam, magyar egyház, se az egységes magyar nemzet nincs kiépítve — annál visszataszítóbb előttem az a kép, amelyet a magyar alföldi társadalom nyújt a nemzeti élet mai küzdelmeiben, törekvéseiben.

Vagy hát nem valami fátum-szerű, nem elszomorító állapot-e az, hogy ha már az alföldi magyar társadalom hátra marad mindig a nemzeti kultúra, ipar, kereskedelem pártolásában — de első sorban lép előtérbe, mihelyt a demagogia szólítja fel őt, hogy álljon utjába a nemzeti akaratnak, a nemzeti szenvedésnek, a nemzeti hatalom uralmának? Épen a magyar alföld az, amelyik elvakultán a demagógiát szolgálja. S míg ennek rabja akar maradni még most is, nem szégyenli a vakságot, a rabszolgaságot: addig épen az alföldi magyarság az, amely kérlelhetlenül támadja saját nemzeti kormányát, amely aztán kénytelen a nemzetségekre támaszkodni, hogy a magyar faj uralmát fentartsa a bomladozó államszövet-ségben.

Hát bizony elszomorító jelenségek ezek! Ha a magyar társadalom öntudatára fog ébredni eme ferde helyzet tarthatatlanságának, nem kétlem, hogy igyekezni fog ezeken az állapotokon változtatni. Mert bármennyi délibáb kancsalul festett ege van is a magyar társadalom közéletének egén: azt nem lehet kétségbe vonni, hogy van szíve is, bár hiszékeny szíve megköveteli föltétlenül a csalódást! Mert a magyar faj, mint keleti nép, irtózik az egyszerű igazságtól, ellenben rajong a czifra, sallangos külsőségek, frázisok, ábrándképek s főleg nagy ígéretekért. A magyar társadalom azonban befogja látni, hogy elég volt a hitegetésből, az ábrándok és frázisok nem örökéletűek.

Elég volt azt elhítenni: miszerint hazafiság a magyar nemzeti hatalom gyökereit támadni folyton; hiszen azzal, hogy a magyar nemzeti kormányt tesszük lehetetlenné,

gyengévé: csak önmagunknak ártunk.

Elég volt elhítenni, miszerint függetlenek leszünk, ha a nemzeti frázisokon fogunk nyargalni és nem teremtünk előbb az egységes magyar társadalomból független magyar polgárságot, s ebből független magyar nemzetet is, a magyar demagogia rabszolgái helyett!

Ime: Csongrád megye területén a polgárok feje fölött a legdurvább demagogia iégbrutálisabb bestiai csóválták az üszköt, lábbal tiportak mindent, amit a törvény, amit a becsület szentnek tartott: és égig emelték magukat: a bűnt, a gonoszságot, a tudatlanságot, az állatiasságot.

Csongrádon és Szentesen két fogcsikorgató örült demagógot anynyira elvakított a hűség; hogy magukat Uristenek gyanánt, a törvény fölé helyezték.

De az még szomorúbb volt, hogy Csongrád megye társadalma ezt a két tudatlan parasztot komolyan vette, az ő önistenítésüket elismerte, s róluk mint népvézerek-ről, mint «nagy ur», mint «főtiszteletű», mint «bálványok» alakjairól beszélt, ahelyett hogy meglátta volna őket igazi képükben. Hiszen nem voltak ezek egyebek: mint két olyan örült, akik a mesebeli békák gyanánt ökrökké fújták fel magukat, hogy a félistenek szerepét eljátszhassák.

No hát eljátszották!

Csongrád megyének örök szégyene marad, hogy egy Csatár, Sima és Hegyi szerepet játszhatott e megyében a magyar nép között, akik közt egy generációt teljesen korrumpált és demoralizált.

De ennek a játéknak nincs vége: mert a becsapott emberek panaszai azt mutatják, hogy az értelmiségnek nem lett volna szabad tétlen nézni míg idáig fajulnak el a dolgok.

Mikor e sorokat írjuk, az a kérdés merül fel előttünk: vajjon tanul-e a csongrádi és szentesi társadalom az eddigiekből, s végre elfogja határozni magát arra, hogy együttesen sorakozzék a demagogia ellen?

A csongrád-szentesi vashid, a csatornázás, a gazdasági életnek más egyéb kérdései mind olyan dolgok,

amelyek indokoltá teszik azt, hogy az alföldi magyarság frontot változtasson, s a demagogiától undorral forduljon el, ahhoz a magyar nemzeti kormányhoz, amelyet első sorban a magyarságnak kellene támogatni, hogy hatalmas, erős legyen és papirosan biztosított állami függetlenségünket tényleg is kivívassuk, mint ezt a jelek mutatják.

Ugy a csongrádi, mint a mindszenti, dorosmai és a szentesi kerületekben a társadalmi tényezők és a nép ohajtja azt, hogy a demagogiának vége szakadjon.

*

Csongrád község legerősebb vára volt a szabadelvű törekvéseknek.

Hivja fel a három, vagy mind az öt kerület vezető embereit egy értekezletre. Szervezkedjék az egész megyében a társadalom értelmisége! És akkor egyesült erővel végleg megtörhetik azt a korrupciót és a demagogiát, mely félszázadon át mint a vampir, tajtékzó szájjal szívta magába Csongrádmegye elhagyott népének ártatlan véréit.

A községi gazdálkodás.

Épen most olvasom, hogy Szentes város képviselő testülete bizalmat szavazott a városi vagyoni kezelőjének: mert a közgyűlés utasítása ellenére járt el az aszfalt ut építésénél, szokása szerint.

Furcsa! Hát Szentesen nem látják-e, hogy a belügyminiszter mily szigorúan jár el az ilyen dolgokban? Hát nem látták, hogy a főispán mennyire igyekezett a képviselőket mamelukokból független polgárokká tenni? Bizony, úgy látszik, hogy Simát ellenfeleinek hibás taktikája tették a parasztok előtt elfogadhatóvá. Pedig ezek eleget próbáltak megszabadulni tőle. Am ilyenek után újra karjaikba kergetik a népet.

Csongrád községben a közterhekkel szintén sok baja van az adófizetőknek. Itt is ugyan az az állapot, ami Szentesen. A demagogia itt is folyton lármázott, hogy a népet nyuzza az állam és a hatóságok — de tényleg épen a Hegyiék pénzpozsekolása eredményezték a községi adók rohamos emelkedését, akik elutasítottak minden törekvést, amely a nép javát célozta.

Emlékezzenek csak vissza arra az időre, mikor a Pirooska-város létesítése előtt ingyen háztelkek kiosztását kérelmezte a szegénység. Épen Hegyiék buktatták meg a kérelem teljesítését. De mikor korteseiknek kellett fizetni — akkor fejőstehénnek nézték a községet. A liquidacionális követelés olyan komikus dolog, amin mindenki jóízűen nevetett: de azért a teleházú demagogia erőlködött annak kifizetésén.

Azonban úgy látszik ennek a korszaknak immár örökre vége.

A belügyminiszter szigorúan bánik el a "falu szájaival", a községi háztartások ellenőrzése a főispánnak is kiváló gondját képezi, s erre vezethető vissza az a rendelet, amelyet a Csongrádmegyei törvényhatóságához intézett, s a demagogia tulajdonságai ellen szigorú állásfoglalásra utasítja Csongrád községet is.

Már a multkor is Réti Ferencz képviselő itt felemlítette, hogy véget kell vetni annak a korszaknak, amely fejőstehénnek nézte a községet, s a közügyekben szereplőkkel önzetlen szolgálatot követel a hazafiság.

Ugy látszik Csongrád község előljárósa hasonlóképp gondolkodik: mert hozzá fogott a takarékosághoz s elvben

elfogadta ezt, kimondván a következő határozatot:

Minthogy végül Csongrád község nyomasztó pénzügyi viszonyainak rendezése közhajót, de közszükségletet is képez: a képviselő testület hálás szívvel fogadja a nm. m. kir. Belügyminiszter ur kiküldöttjei által a helyszíni vizsgálat alkalmával megállapított s összegyűjtött adatok közlését és azok felhasználása mellett a maga kebeléből egy bizottságot küld ki s ezen bizottságba, a bíró elnöklele alatt Faragó Antal, dr. Szarka Mihály, Eszes Mátyás, dr. Boér Antal, Horváth Mátyás, Éder János, Farsang István, a jegyzők s az előljárósa tagokat ezennel megválasztja, elvárva a bizottságtól, hogy fontos teendőikben sürgősen eljárván, egy, minden tekintetben megbízható, alapos javaslatot fog a képviselő testülethez beterjeszteni.

Olvasva ezt a rendeletet, feltétlenül helyesnek tartjuk, hogy maga a hatóság adta át a községi háztartás rendezésének kérdését egy bizottság kezébe, s hogy ezt napi rendre tűzte minden lármá nélkül.

A nép hallgat, figyel és várja, hogy mi fog hát történni? Alaposan kiábrándult már a demagogiából Szentesen és Csongrádon, legutóbb pedig Mindszenten, ahol a szocializmus kezdi kiábrándítani az embereket a demagogiából.

Az a jó és szép példa, amit Szentes polgárainak érdekében, a közigazgatás javítása céljából mutatott Csongrádvármegye népszerű főispánja, az a derék példa itt, Csongrád helyi közigazgatásában is érvényesülni látszik.

Nem akarunk előre ítéletet mondani; se dicséret, se megrovót — hogy mi lesz ennek az üdvös határozatnak sorsa.

Csak azt állítjuk, hogy a közönség figyelemmel tekint a fejlemények elé. Várja, hogy vajon mi lesz az eredménye? A jelenlegi bíró nem szokott nagy hangu ígéretek tenni: de jelleme is garancia, hogy végre fogja hajtani azt, amit a közönség érdekében, a községi terhek apasztásában elvár tőle az adófizető közönség.

Szinészet.

Demény Albert színigazgató a mult héten olyan válogatott műsorral lépett a közönség elé, hogy azzal teljesen meghódította a közönség ama tagjait is akik eddig kételkedve fogadták azt a dicséretet, amely méltán megilleti a derék társulat ambiciozus tagjait.

A színházba járás ugyan nem törvényes kötelessége a magyar értelmiségnek: de aki szereti hazája magyar kulturáját, és aki az értelmiséghez számítja magát — annak a hazafiság parancsolja, hogy köteles pártolni a magyar művészetet, mert ha ettől elzárkozik, az csak szájjal hazafi, de nem szívvel, lélekkel.

Hát dikciókkal éljen mai nap is a magyar művészet? A szerbek, oláhok tüntetőleg pártolják a német, szerb, oláh színtársulatokat, az ország szegényebb vidékein is. És itt a gazdag alföld magyar értelmisége nem is törődik a magyar színészet ügyeivel: s ha egy jó társulat vezet ide sorsa, ügyet se vet rá. Rosz hazafiak az alföldi magyar társadalomnak azok a tagjai: akik csak inni és enni tudnak a hazáért, mi alatt Torontál, Temes a felső vidék támadalma jelkes agitációt folytat a magyar színészet pártolása érdekében.

*

Pedig élvezetes estéket szerezhettek volna maguknak azok, akik csak enni és inni tudnak a hazáért.

Szombaton Napoleon öcsémet, Rákosi és Guthi kaczagató bohózatát kitűnő előadásban mutatták be színészeink. Az est sikerében Balogné és Dunayné, valamint Dunay, Rajcsányi és Balogh osztoztak. Dunay a sugó szerepéből egy klasszikus alakot csinált, s a közönséget teljesen meghódította vele.

Vasárnap délután a Méltóságos csizmadiát, és "Az öreg bíró" Deréki Antal

népszínművét (A napraforgót) adták. Balogné Borecsát, ezt a nehéz drámai szerepet, értelmesen, minden felesleges páthos nélkül és modern realizmussal, természetesen egyszerűséggel igyekezett játszani, ami sikerült is neki többnyire. Rajcsányi, Bálint szerepében igen jól alakított és tömör, tiszta csengésű hangjával sűrű tapsokat aratott.

Hétfőn. A Halevy és Planquette bájos fiatalkori kompozíciója: Lili került színre a czimszerepben Ráthonyi Tillával. A darab olyan, hogy magától játszódik ugyszólván, s Dunay vén grófja nagyban emelte az est sikerét, amelyet a zenekiséret minduntalan kockáztatott.

Kedden az "Arany kakas" című énekes bohózatot adták elő. Szikra Julis szerepében sok tapsot aratott Ráthonyi Tilla és Balogh Árpád, Dunay Árpád szintén jól alakított. Legjobb szerepe volt azonban Rajcsányinak és Kovács Arankának, akik a sok szótók és helyzetkomikum erőltetett bohósága közt pompáson kiszínezték a közbejártzó idyllt.

Csütörtökön Sulamithot játszották. Hogy egy kis társulat mikép volt képes élvezhetően előadni ezt az énekes darabot, előre kell bocsátanom, hogy a társulat kiváló zenei képzettségű uri emberekből áll. Balogh, Eöry és Bokor jeles hegedűjátósok, Rajcsányi és Sárközi igen szépen iskolázott énekesok, s azonkívül a társulat nő tagjai közt nem egy jeles zongora művész nő van.

Igy tehát, hozzávéve azt, hogy Ráthonyi Tilla mint operette énekesnő van leginkább szerepében: nem lehetett kétségünk, hogy az előadás jól fog sikerülni.

Számtalan taps kihívások és virágok jutalmazták a primadonna művészetét. Balogné szintén sok drámai erővel adta Abigai szerepét.

UJDONSÁGOK.

— A bíró választás előtt. A választó közönség tájékozása szempontjából kötelességet vélünk teljesíteni, ha eleve felhívjuk figyelmét azon körülményre, hogy Hegyi Antal a választó közönség által oly egyent ohajt s kíván jelöltetni, kiről határozottan meg van győződve, hogy ezen állásra eddig viselt dolgai után érdemelt, sőt azt ő maga a leghatározottabban hangoztatta csak két évvel ezelőtt is, midőn a Keresztény Gözmalom Részvénytársaság ülésén annyira összekülönböztek, hogy egymást tették lehetetlenné az elfoglalt állásokra. Ma azonban fordult a kocka. Az egyháron pendülők egymást magasztalják, ugyanazon közönségnek, mely előtt mindketten a sárka földig gyalázták egymást. Ugy halljuk, hogy Hegyi mindenáron azt akarja, hogy Nagy P. Imrét jelöljék az üresedésben levő bírói állásra. Ha a személye ellen semmi kifogásunk sem volna, akkor is a leghatározottabban kellene ezen tervszerű merénylet ellen tiltakoznunk, mivel az országos közegészségi osztály legelső szakközege határozottan megállapította, hogy Nagy Pál Imre és családja a legnagyobb mérvű trachoma megbetegedésben szenved s így ha véletlenül bíróvá választatnék, rövid idő alatt a fél város lakosai a közvetlen érintkezés folytán hasonló szembetegséget kapnák meg. Hegyi Antal ámbár határozottan meg van arról győződve, hogy ily körülmények között Nagy Pál Imre még csak nem is jelölhető, de kézzel-lábbal azon firadozik, hogy igen is a párt részéről Nagy Pál Imre jelöltessék. Célja pedig ezáltal az, — hogy a közönséget kisebb mérvben felizgassa s azt mondhassa, hogy az eljáró főszolgabíró nem respektálja a közvéleményt. De ez a népnem hagyja magát félrevezettetni oly embertől, kinek összes tényei veeredményében abban összpatosulnak, hogy a legnagyobb katasztrófa elé állítsa az ártatlan embereket, ő pedig magának abból hasznot szerezzen.

— "Csongrádmegyei társadalm" című vezető cikkünk sok kemény igazságot

tartalmaz ugyan: de azért felhívjuk rá t. olvasóink figyelmét. Szerkesztőségünk nem egy tagja több életre való javaslatot tett e tárgyban folytatott eszmecsere alkalmával. Így pl. azt hangoztatta, s ebben egyetértünk vele, hogy hívja fel Csongrád község értelmisége Gajári Ödönt, Enyedi Lukácsot, főképp Beksics Gusztávot, az ország legkiválóbb publicistáját arra az értekezletre, amelynek célja lenne megalakítani és szervezni az egész megyére kiható nagyarányú társadalmi akciót: a magyar szabadelvű polgárság együttes fellépését a közeledő alkotmányos küzdelemre.

— **A Duna-Tisza csatorna.** A mult héten egy számos tagból álló küldöttség utazott fel Csongrádról Budapestre, hogy a kereskedelmi és földművelési minisztereknél kérelmezzék a csatorna kiépítését. A miniszterek kijelentették, hogy a vashíd fölépítése bevégzett dolog: s annak költségeit már be is vették a jövő évi budgetbe. A csatorna építése azonban még az előmunkálatok stádiumában van, s ehhez csak akkor fognak hozzá, ha a bekívánt jelentések azt szükségesnek fogják mutatni. Értesülésünk szerint a földművelési és kereskedelmi miniszterek utasításai sürgetőleg siettetik az előmunkálatok befejezését. Tehát ez is mutatja azt, hogy a kormány szándéka komoly. Csongrádnak nagy előnye az, hogy a Körös itt ömlik be a Tiszába: s így mint legelőnyösebb pontot nem mellőzhetik.

— **A karczagi földműves iskola.** A jász-kunok a napokban nyitották meg Karczagon a földműves iskolát. Darányi miniszter személyesen vett részt az ünnepélyen, s ez alkalmával a földművelő kunok kijelentették: hogy az ellenzéki frázisok elyesztették előttük hitelüket, s ők abban látják boldogulásukat, hogy vagyoniilag függetlenek lehessenek. Ez a függetlenség igazi útja.

— **Sajtóper.** A Tiszevidék című zuglap, cikkeiről az a hit volt elterjedve, hogy valamelyik kanász gyerek írogatja. Most hogy két rendbeli rágalmasz miatt a bünyenyítő eljárás folyamatba tétetett s az ügyészség elkoboztatta a kéziratokat: az derült ki, hogy inkriminált cikkek titokban a csongrádi plébános irta, ennél fogva ellene is megindított a bünyenyítő eljárás.

— **A fogyasztási adópótlékok.** A belügyminiszter jóváhagyta Csongrád községnek a fogyasztási adópótlékok kivetésére hozott határozatát. A jövő hótól kezdve tehát ezek a község jövedelmét fogják képezni.

— **Színházi műsor.** Hétfőn közkívánatra «Az aranykakas.» Kedden «Sárközi jutalomjátékául, «A falurossza.» Szerdán «Hypnotizált anyós.» Csütörtökön Dunay jutalomjátéka gyanánt, «Domi, az amerikai majom.» A czimszerepben Klics európai híró tornász méltó tanítványa: Dunay fogja bemutatni ügyességét, amelylyel a hazai nagyobb városokban oly fényes sikereket ért el, hogy pl. Debreczenben háromszor egymás után kivánták a darabot megismételni. Szombaton «Gésák» operette.

— **Hogyan terjed el a sertés vész?** A gazdaközönséget érzékenyen sujtják azok a kiviteli tilalmak, amelyekkel a sertésvész miatt a magyar országúti sertéseket nem engedik a külföldre szállítani. A földművelési ministerium most adott törvényjavaslatot be, hogy az ország összes községeit elláthassa állatorvosokkal, s temérdek millió forintot költ az állam évenként az állat egészségügy érdekében, s még több milliót veszítenek el sertéseik egy-egy vidéken felépő járvány miatt. Pedig ez a baj forrása, hogy alig van gondjuk a gazdáknak arra, hogy a sertésveszt elő ne idézzék. Előidézi pedig az, hogy ősi szokás szerint ha valakinek eldöglik egy macskája, kutyája, malacza — akkor a hullat az árokba dobja. És a mezőrendőrök ép oly keleti nyugalommal nézik ezt el, mint a községek rendőrök vagy a sintérek. A csongrádi népnek szintén ősi szokásai közé tartozik az a régi gyakorlat, hogy az ár-

tézi víz levezető csatornáiba dobja dögölt állatait s a lefolyó víz a Tiszába ömlik, ahonnan aztán a járvány az egész megyét el lepi néha-néha, egy-egy dögölt malacz hullája folytan. Placit Arthur csongrádi gazdasági tanító most jelentést tett a főszolgabírói hivatalnak, az említett és törvénybe ütköző ősi szokás kiirtására. Bizony jó volna ha a földművelési ministerium állat egészségügyi osztálya utána nézne ennek a dolognak: mert sokat használna ennek az ősi szokásnak kiirtásával.

A kínai forradalom képekben. Transzvál kopár hegyei közt még ropog a fegyver, máris újabb világesemény köti le figyelmünket. A kínai emberirtó forradalom, amely a legnagyobb izgalomba hozta a nagy hatalmakat, s amely könnyen végzetessé lehet Európa békéjére is. Ilyen események alkalmával tűnik ki leginkább a képes pol. napilapok nagy előnye a többi ujságok felett. Ime, a Budapest máris megragadta az alkalmat, hogy megismertesse olvasóit a mennyi birodalommal. Sikerült kivitelű illusztrációkban bemutatja Pekinget, a trónjavesztett kínai császárt, a ravasz anyacsászárnét, a lázadó boxereket, stb. De a «Budapest» más tekintetben is becsülettel rászólgál arra a közkedveltségre, amely negyedszázados pályafutása óta állandóan kíséri. Gondosan szerkesztett, magyaros ízű élénk ujság, amelyet megelégedésére járathat bárki. Akinek olcsó s jó pol. napilap kell: az most a félév alkalmával rendelje meg a «Budapest»-et. Előfizetési ára egy hónapra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona. Az előfizetések a «Budapest» kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyús-utca 3. sz.) intézendők.

Ki megy Párisba. Az év egyik legérdekesebb eseménye a párisi világkiállítás. Aki oda készül, annak feltétlenül szüksége van megbízható kalauzra, amely vezesse, utba igazítsa. Ilyen Kalauz készült a Magyar Hirlap szerkesztőségében. Mindenre kiterjedő mű ez, amely a Párisba utazóknak nélkülözhetetlen. Kitűnő térkép is van benne. De az itthon maradók számára is sok élvezetet biztosít. A Magyar Hirlap minden előfizetőjének teljesen ingyen küldi meg a Kalauzt, melyet a párisi világkiállítás emlékeképpen is érdemes megőrizni. De nem csak így kalauzol a Magyar Hirlap. Kalauz maga is, minden irányban. Legjobb, leghívebb kalauza a nagy magyar közönségnek. A Magyar Hirlap a párisi kalauzon kívül is különös kedvezményeket ad előfizetőinek. Az új előfizetők díjtalanul kapják meg a Magyar Hirlapban most folyó felette érdekes regénynek eddig megjelent közleményeit (könyv-alakban.) Az Otthon című szépirodalmi illusztrált folyóiratot a Magyar Hirlappal együtt évnegyedre nyolcz koronáért kapják az előfizetők. Fél áron, negyedévenként egy koronáért és 50 fillérért jutnak egyszersmind a renek Francia Divatlaphoz. A Képes Gyermeklaphoz pedig negyedévenként egy koronáért. A Magyar Hirlap előfizetési ára egy negyedévre csak 7 korona, egy óra pedig két korona és 40 fillér. A kiadóhivatal Budapestben van az V. ker., Honvéd-utca 10. sz. alatt.

Fertőző betegségek ellen, melyek leginkább az egészségtelen ivóvíz által terjesztetnek biztos óvszer a tisztá egészséges ásványvíz. Felhívjuk tehát szives

olvasóink figyelmét a «Kristály» Szt. Lukácsfürdői hegyiforrás hirdetésére.

Felelős szerkesztő: **Éder János.**

Társ-szerkesztő: **Holló Adolf.**

Kiadólaptulajdonos: **Weisz Márk.**

Közönség köréből.

(E rovat alatt közlöttek teljesen díjtalanok, de a felelősség a beküldőt terheli.)

A községek elöljáróságához.

Csongrád község elhatározta ezeltől évekkel, hogy egy körkemenczét építet — nehogy magánvállalkozók építsenek s a jövedelem egyeseké legyen.

A dolog így nagyon üdvös lett volna: mert ha monopolium gyanánt bírja a község ezt a fontos iparágat: akkor évente nem kis jövedelme lenne belőle. Kecskemét város körkemenczéből 12 ezer frtot vesz be kiadásain felül: Szentes város pedig évente ráfizet 6—8 ezer frtot; mert itt a magánvállalkozókkal versenyeznie kell és ahhoz nem ért. El is határozták, hogy f. évi július hó elsejéig beszüntetik a városi téglagyárt.

Csongrádon azonban még a helyzet egészen más. Itt még a községet meg nem előzte a magán vállalkozás. Itt még mindig monopoliummá válhatnék a téglagyártás, s a magán vállalkozás meg sem kísérlene a versenyt a várossal, ha egyszer üzembe jönne a téglagyár.

Minthogy pedig a közel jövőben a vashíd, a csatornázás, a leányiskola építése olyan nagy mennyiségű téglagyártást fognak igényelni, amely nagy jövedelemmel biztosít, kérdeznem bátorkodom, hogy még most sem látják elérkezettnek az időt az elöljáróság vezetői e téglagyár építésére?

Vagy azt akarják — hogy a kunszent-mártoni, szentesi, kecskeméti munkások által égetett téglákat szállítsák majd a csongrádi vasuti hidhoz, a csongrádi leányiskolához?

Ezt kérde tisztelttel

Egy csongrádi polgár.

**M.K. EGYETEM
VEGYTANI INTÉZETE**

**A
KRISTÁLY**

**SZT. LUKÁCSFÜRDŐI
HEGYIFORRÁS**

**IGENTISZTA
BICARBONAT**

ÁSVÁNYVIZ

**KAPHATÓ:
FÜSZERKERESKEDÉSEKBE
VENDÉGLÖKBE
ÉS MINDEN VASUTI
ÉTKEZŐ KOCSIBAN.**

1657.

tkvi 1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A csongrádi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a Csongrád városi takarékpénztárnak Bába Szabó Anna özv. Mészáros Istvánné elleni 4000 korona tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a csongrádi 3495. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett 11¹¹/a. hrsz. számú beltelkes házból Bába Szabó Annát illető ²/₃-ad rész 1280 korona, — a csongrádi 12024. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló az 1222—1223. hrsz. ház utáni kilenczesi illeték 35 korona, — a csongrádi 10661. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló a ³²²/₁/b. 3244 ³²⁴/₁/b. 3249. hrsz. ³/₈ telek utáni kilenczesi illeték 105 korona, — a csongrádi 12025. sz. A+1. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló 5472. hrsz. 514 □-öl térfogatu kenderföld 123 korona, — a csongrádi 1549. sz. tjkvben A+2. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló 7222. hrsz. számú 40 □-öl térfogatu ibolyási föld 3 korona, — a csongrádi 2663. sz. tjkvben A+3. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló 2622 1. hrsz. 208 □-öl térfogatu bökényi föld 32 korona, — a csongrádi 2663. sz. tjkvben A+4. sorsz. alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló 2622 2. hrsz. számú 203 □-öl térfogatu bökényi föld 30 korona, — a csongrádi 2663. sz. tjkvben A+5. sorsz. szám alatt felvett, Bába Szabó Anna nevén álló 2622 3. hrsz. 208 □-öl térfogatu bökényi föld 32 korona, — a csongrádi 9424. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett ²/₁₀-ed részben Bába Szabó Anna végrehajtást szenvedett, ⁸/₁₀-ed részben pedig Nyilas Rókus és neje Buzder Lantos Mária, Sarusi Mihály és neje Ürmös Mária, Kocsis János és neje Györi Rozál társtulajdonosok nevén álló a 4393—4396. hrsz. ²/₄ telek utáni kilenczesi illeték a végrehajtási törvény 156. §. a) pontja alapján egészben 140 korona, a csongrádi 12022. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett fele részben Bába Szabó Anna végrehajtást szenvedett, másik fele részben pedig Szlapák Rozál Kocsis Jánosné, Szlapák István, Szlapák Márton kiskoru, Ujszászi János, Ujszászi Teréz Bagi Józsefné, Ujszászi Mária kiskoru, Ujszászi Julianna kiskoru, Ujszászi Francziska kiskoru, Ujszászi Farkas kiskoru, Pintér Rozál özv. Ujszászi Jánosné, Ujszászi Imre, Ujszászi Erzsébet kiskoru és Ujszászi Gergely kiskoru társtulajdonosok nevén álló az 1244. hrsz. ház utáni kilenczesi illeték a végrehajtási törvény 156. §. a) pontja alapján egészben 32 korona, — végre a csongrádi 12023. sz. tjkvben A+1. sorsz. alatt felvett, ²/₄-ed részben Bába Szabó Anna végrehajtást szenvedett ²/₄-ed részben pedig Német Mária és kiskoru Német Mihály társtulajdonosok nevén álló az 1385. hrsz. ház utáni kilenczesi járandóság a végrehajtási törv. 156. §. a) pontja alapján egészben 32 korona ezennel megállapított kikiáltási árban az **1900. évi augusztus hó 17-ik napjának d. e. 9 órakor** a csongrádi kir. járásbíró, mint tkvi hatóság helyiségében árverés alá fognak bocsájtatni s a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Venni szándékozók tartoznak a kikiáltási ár 10%-át készpénzben vagy ova-
dékkepes értékpapirban a kiküldött ke-
zéhez letenni, vagy neki a bíróságnál elő-
legesen elhelyezett bánatpénzről kiállított
elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Csongrádon 1900. május hó 26-án
A kir. járásbíró, mint tkvi. hatóság.

Laurisin Miklós
kir. aljárásbíró.

ÉRTESÍTÉS.

Tisztelettel van szerencsém Csongrádváros és vidéke n. é. közönségét értesíteni hogy az első magyar Általános Biztosító társaság képviselével megbizattam.

Elfogadok: *Jég-, tűz- és élet* biztosításokat a lehető leg-
jutányosabb árszámítás szerint.

Hivatalos helyiségem **Szarka Mátyás-féle ház-**
ban a templom mellett.

Az első magyar Általános Biztosító társaság a legelső
intézet széles Magyarországon, fenállása 43 év, alaptőkéje
Tizennégy millió forint vagyis 28.000,000 korona, ami elég biztosíték
arra nézve, hogy a legválságosabb években is a biztosító
felek minden kártérítése kielégítést nyerjen.

Alapító tagjai hazánk legelső főurai. Elnöke gróf Cse-
konics Endre, vezérigazgatója Ormody Vilmos úr.

Amidőn magamat és a biztosító társaságot Csongrád-
város és vidéke t. közönsége jóindulatába ajánlom marattam
Csongrádon, 1900. június 24

hazafiúi tisztelettel

Csikós István

az első magyar általános biztosító társaság ügynöke.

Iroda helyiség **Szarka Mátyás-féle ház**
a templom mellett.

Zacherlin

**Nem
a
csomag-
ban**

Egyedül ilyen üvegben az igazi!

Ez az
igazi hamisítatlan, legjobb segítség minden de-
minden rovarecsapás ellen.

Kapható helyben: Bagossy József, Bagossy Gábor, Schwarcz Ignác, Csongrádi Fogyasztási
Szövetkezet, Váradi Jakab.